

inimesi kändjate näha ja kui kullar ütelnud et ta ju enam
alla näinud, arwanud kera koke ära, et sun õiget lugusid
õigimas kõrdsu pärinud ta järele, kas pal lahkodas kuskagi
hiljuti üks inimene ära surmud ei ole. Teda juheltud surma
lähedalt saanud kus üks wananaine ära surmud olla.

Kõne läinud jinna ja kiidnud, et surma juba pastud ja
süüis olnud. Nüüd mõtad äärra künni rauda, ^{pannud} pistnud ta
tulle ja lastnud kalifeks minna. Seda sahooranda pistnud
müüd sumu hammasle walele, kus jelle järele koke ülest karga
ja ärapõrkenud. Mõtetuse aja pärast tulnud ta üks muu jala
inimese kihaga tagasi, keda ta oma asemel wiinanud.

See aga kaadunud ta suu peal kui kins tükka. . . .

2. Wanal katku ajal istunud kord talupere rahwas
õhtul sööma. Söögiis olnud uul praegu arjust mõeldud hilt
oniola nad foolwuse kastreuud. Seal astunud suur küt
õnol uul lõweli ja hüüdnud: „Ime, ime! Rahwas sööwad
tuld ja süüwad sademeid peale!“ Wana emakene arjust

aga hüüdnud marta: „Ime, ime! Kes jeda enu kumrud, et
kide mis kudel rõägib!“ Nils raputanud wihalet pead ja
lõinud ära, ilma et ta kelligi midagi paha oleks tünnud.
3. Teine kord niitnud üks wana naine kaks lastega lõhmil
kinnu. Seal näinud ta, et kappeladwas kakearalists forwedega
sinas kütkunud, ise aga kõlitanud ta õõrauda.

Stoorem laps püüdnud wäga kappeladwas waktida, ema aga
hoiunud wäqisi temo filmi kinni, mõtnud ta süle ja läinud
jett paigast emale. Lapsel polla jett midagi wiga olnud.

4. Olla kord ofaw kutt olnud. Tema wiinud jänne sjoõts
jurnuasi ja ise mõtnud ta seal lähedal kindrali hausa
peal wahi kohta. Elmasli polla ta jühje kataga kajutalunud.

Uus kord walwates külnud ta kauft lumedat müdinat,
Tüfel õhtul luga nüfame.

Küüd rääkinud mees naisele jeda lugu. Naine palunud wäga
tuda koda jääda aga mees polla jett midagi külnud.

Pelli see nimi, õõraadi tähendab, jeda ei tea mingi, aga külnud kappe
küll kätt ma jeda künnin.